

Het
VERHAAL OVER
MENSENRECHTEN

United for Human Rights

United for Human Rights (UHR), is een non-profit organisatie, gevestigd in Los Angeles in de Verenigde Staten, en met afdelingen wereldwijd. United for Human Rights (UHR) ondersteunt en verenigt mensen, leerkrachten, organisaties en overheidsinstellingen om de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens te effectueren op lokaal, regionaal, nationaal en internationaal niveau.

UHR ondersteunt het werk van vele andere mensenrechtenorganisaties en stimuleert hen samen te werken in het effectueren van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de daaruit voortkomende International Bill of Human Rights. De International Bill of Human Rights bestaat uit de Universele Verklaring, het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten en het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten.

UHR's meest primaire functie ligt op het gebied van educatie. Youth for Human Rights International (YHRI) is de tak van UHR die zich bezighoudt met educatie. YHRI onderwijst jongeren en jong volwassenen in de mensenrechten opdat zij voorvechters worden voor vrede en tolerantie. Als overkoepelend orgaan ondersteunt UHR overheids- en wetsmaatregelen die een positieve invloed hebben op naleving van de Universele Verklaring. Daarnaast verspreidt zij informatieve en educatieve materialen om de mensenrechten onder het publiek breder bekend te maken en een volledig begrip ervan tot stand te brengen.

Inhoud

Inhoudsopgave van de film	5
Mensenrechten een introductie	6
Het ontstaan van mensenrechten	8
Een korte geschiedenis van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens	10
De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens	12
Wat je over internationale mensenrechten wetgeving moet weten	26
Ideaal versus realiteit	30
Mensenrechtenstrijders	32
Zet je in voor de mensenrechten	34

Dit boekje
dient ter ondersteuning
bij de film,
*Het Verhaal over
Mensenrechten.*

HET VERHAAL OVER MENSENRECHTEN

Deze informatieve, korte film definieert één van de meest verkeerd begrepen onderwerpen in de wereld: mensenrechten.

30 RECHTEN – 30 SPOTJES

Dertig voorlichtingsspotjes waarmee alle artikelen van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens tot leven komen.

Mensenrechten EEN INTRODUCTIE

*Mensenrechten worden
gedefinieerd als:*

“De basisrechten en vrijheden
waar alle mensen recht op hebben,
waaronder het recht op leven en vrijheid,
vrijheid van denken en meningsuiting en
een gelijke behandeling door de wet.”

Mensenrechten zijn gebaseerd op het principe van respect voor het individu. De onderliggende reden is dat ieder persoon een moreel en rationeel wezen is, dat met waardigheid behandeld dient te worden. Het worden *mensenrechten* genoemd omdat ze voor iedereen gelden. Hoewel bepaalde landen of groepen specifieke rechten hebben die alleen op hen van toepassing zijn, zijn mensenrechten er voor iedereen.

Mensenrechten omvatten een heel breed spectrum. Ze houden keuzevrijheid en kansen in. Ze betekenen de vrijheid om een baan te verkrijgen, een carrière te beginnen, een partner te kiezen en kinderen op te voeden. Ze omvatten het recht om vrij te reizen en het recht om te werken zonder misbruikt of willekeurig ontslagen te worden. Ze omvatten zelfs het recht op vrije tijd. Mensenrechten zijn in feite het fundament van alles wat mensen dierbaar is in hun leven. Lang voordat de term “mensenrechten” bestond, vochten en sneuvelde mannen en vrouwen voor deze principes.

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is het voornaamste document in de wereld voor mensenrechten. Haar openingsparagraaf is een krachtige bevestiging van de grondbeginselen die aan de kern van ons moderne mensenrechtensysteem liggen: “Erkenning van de inherente waardigheid en van de gelijke en onvervreembare rechten van alle leden van het menselijk ras ligt ten grondslag aan de vrijheid, gerechtigheid en vrede in de wereld”.

Toch bestaat er een wijde kloof tussen de formulering van deze doelen en de naleving ervan. Miljoenen zijn niet vrij. Rechtspraak is vaak onrechtvaardig. En vrede blijft in vele gebieden op aarde een utopie. Deze enorme kloof tussen het ideaal van universele mensenrechten en de realiteit van wijd verspreide schendingen van de mensenrechten is wat mensenrechtenvoorvechters juist motiveert om door te gaan.

Het ONTSTAAN VAN MENSENRECHTEN

De geschiedenis van de mensenrechten is er een van voortdurende strijd en gestage vooruitgang, die vaak met grote tegenstand gepaard is gegaan. Maar mensenrechten brengen vrede en geven middelen om echte vrijheid te bereiken. En dus is het belangrijk om het onderwerp van de mensenrechten te begrijpen in zijn historische kader, een geschiedenis die meer dan 2500 jaar terug gaat.

539 V.CHR.: De Cyrus Cylinder – dit kleitablet, met proclamaties over vrijheid en gelijkheid van Cyrus de Grote (de eerste koning van het oude Perzië), wordt door velen gezien als 's werelds eerste mensenrechten document.

1215: De Magna Charta – het vastleggen van nieuwe rechten waarmee de Koning van Engeland onder de wet kwam te staan.

1628: De Petition of Right – hierin werden de rechten en vrijheden van het volk uiteengezet ten opzichte van het Britse Vorstenhuis.

1776: De Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring – waarin het recht op leven, vrijheid en het nastreven van geluk werden vastgelegd.

DES DROITS DE L'HOMME

The Cyrus Cylinder: de decreten van Cyrus de Grote (585-529 V.CHR.) op dit kleitablet worden gezien als het eerste mensenrechten document.

- 1787: De Amerikaanse Grondwet** – vormt de fundamentele wet van het Amerikaanse federale regeringssysteem en definieert de basisrechten van haar burgers.
- 1789: De Verklaring van de Rechten van Mens en Burger** – in Frankrijk, waarin werd vastgelegd dat alle burgers gelijk zijn in de ogen van de wet.
- 1791: De Bill of Rights van de VS** – waarmee de macht van de federale regering beperkt werd en de rechten van alle burgers, inwonenden en reizigers naar de VS beschermd werden.
- 1864: De Eerste Conventie van Genève** – hierin werden maatstaven vastgelegd voor het internationale recht.
- 1948: De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens** – het eerste handvest waarin dertig rechten zijn vastgesteld waarop ieder mens aanspraak kan maken.

Een korte geschiedenis VAN DE UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS

De wreedheden, begaan door fascistisch Duitsland tegen minderheden en andersdenkenden vóór en tijdens de Tweede Wereldoorlog veroorzaakte een schokeffect en verschrikkingen over de hele wereld. Aan het einde van de oorlog kwamen de winnende partijen bijeen om maatregelen te treffen om herhaling van dit soort moordzuchtige daden te voorkomen en de vrede te bevorderen. Dit resulteerde in de oprichting van de Verenigde Naties in 1945.

Het Handvest van de Verenigde Naties riep zes verschillende lichamen in het leven, met inbegrip van de Algemene Vergadering, de Veiligheidsraad, het Internationale Hof van Justitie en – met betrekking tot mensenrechten – een Economische en Sociale Raad (ECOSOC).

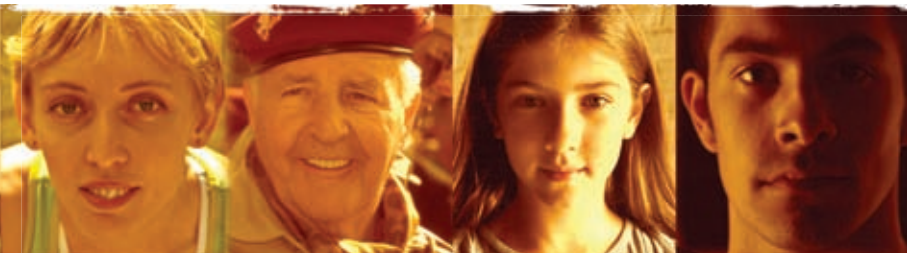
Op 10 december 1948 werd de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens door de Verenigde Naties aangenomen; Eleanor Roosevelt houdt een exemplaar van het document omhoog, waar zij zo vurig voor heeft gevochten.

Het Handvest van de VN gaf aan de ECOSOC de volmacht om “commissies in het leven te roepen op economisch en sociaal vlak en ter bevordering van de mensenrechten.” Een hiervan was de Mensenrechtencommissie van de VN (UNHR). Onder voorzitterschap van Eleanor Roosevelt, voorvechtster van mensenrechten en afgevaardigde van de

Verenigde Staten bij de VN, begon deze commissie aan de formulering van het document dat later de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens zou worden. De Verklaring die op 10 december 1948 door de Verenigde Naties werd aangenomen is het meest omvattende mensenrechten document dat van kracht is. Eleanor Roosevelt, de inspirator van het document, noemde dit het internationale Magna Charta voor de mensheid.

In het voorwoord en in Artikel 1 verkondigt de Verklaring ondubbelzinnig de inherente rechten van *alle* mensen: “Terzijdestelling van en minachting voor de rechten van de mens hebben tot barbaarse handelingen geleid, die het geweten van de mensheid geweld hebben aangedaan. De komst van een wereld waarin de mensen vrijheid van meningsuiting en geloof zullen genieten, en vrij zullen zijn van vrees en gebrek, is verkondigd als het hoogste ideaal van ieder mens... Alle mensen worden vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren.”

De lidstaten van de Verenigde Naties legden de belofte af om gezamenlijk op te trekken in de bekendmaking van de dertig mensenrechtenartikelen, die voor de eerste keer in de geschiedenis waren samengebracht en geordend in één enkel document. Als gevolg hiervan zien we dat veel van deze rechten, in verschillende vormen, vandaag deel uitmaken van de grondwetten van democratische landen.

De UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS

Op 10 december 1948 gaf de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties haar goedkeuring aan de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, waarvan de volledige tekst op de volgende bladzijden staat afgedrukt. Na deze historische gebeurtenis riep de Vergadering alle lidstaten op de tekst van de Verklaring te publiceren en “ervoor te zorgen dat die wordt verspreid, getoond, gelezen en nadrukkelijk wordt uiteengezet op scholen en andere onderwijskundige instellingen, zonder onderscheid op basis van de politieke situatie in landen of gebieden.”

INLEIDING

Overwegende, dat erkenning van de inherente waardigheid en van de gelijke en onvervreemdbare rechten van alle leden van de mensengemeenschap ten grondslag ligt aan vrijheid, gerechtigheid en vrede in de wereld,

Overwegende, dat terzijdestelling van en minachting voor de rechten van de mens geleid hebben tot barbaarse handelingen, die het geweten van de mensheid geweld hebben aangedaan en dat de komst van een wereld waarin de mensen vrijheid van meningsuiting en geloof zullen genieten, en vrij zullen zijn van vrees en gebrek, is verkondigd als het hoogste ideaal van ieder mens,

Overwegende, dat het van het grootste belang is, dat de rechten van de mens beschermd worden door de suprematie van het recht, opdat de mens niet gedwongen wordt om als laatste optie zijn toevlucht te nemen tot opstand tegen tirannie en onderdrukking,

Overwegende, dat het van het grootste belang is om de ontwikkeling van vriendschappelijke betrekkingen tussen de naties te bevorderen,

Overwegende dat de volkeren van de Verenigde Naties in het Handvest hun vertrouwen in de fundamentele rechten van de mens, in de waardigheid en de waarde van de mens en in de gelijke rechten van mannen en vrouwen opnieuw hebben bevestigd, en besloten hebben om sociale vooruitgang en een hogere levensstandaard in grotere vrijheid te bevorderen,

Overwegende, dat de Staten, welke lid zijn van de Verenigde Naties, zich plechtig verbonden hebben om, in samenwerking met de Organisatie van de Verenigde Naties, overal de eerbied voor en inachtneming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te bevorderen,

Overwegende, dat het van het grootste belang is voor de volledige nakoming van deze verbintenis, dat een ieder kennis heeft van deze rechten en vrijheden,

Op grond daarvan, proclameert de Algemene Vergadering deze Universele Verklaring van de Rechten van de Mens als het gemeenschappelijk door alle volkeren en alle naties te bereiken ideaal, opdat ieder individu en elk orgaan van de gemeenschap, met deze Verklaring voortdurend voor ogen, ernaar zal streven door onderwijs en opvoeding de eerbied voor deze rechten en vrijheden te bevorderen, en door vooruitstrevende maatregelen, op nationaal en internationaal terrein, deze rechten algemeen en daadwerkelijk te doen erkennen en toepassen, zowel onder de volkeren van de Staten zelf die Lid van de Verenigde Naties zijn, als onder de volkeren van gebieden die onder hun jurisdictie vallen.

Artikel 1

Alle mensen worden vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren. Zij zijn begiftigd met verstand en geweten, en behoren zich jegens elkander in een geest van broederschap te gedragen.

Artikel 2

Een ieder heeft recht op alle rechten en vrijheden die in deze Verklaring opgesomd staan, zonder enig onderscheid van welke aard dan ook, zoals volk, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of maatschappelijke afkomst, eigendom, geboorte of andere status.

Verder zal geen onderscheid worden gemaakt op basis van de politieke, juridische, of internationale status van het land of gebied waartoe iemand behoort, ongeacht of het een onafhankelijk, of niet-zelfbesturend gebied betreft, dan wel of er een andere beperking van de soevereiniteit bestaat.

Artikel 3

Een ieder heeft recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon.

Artikel 4

Niemand zal in slavernij of horigheid gehouden worden. Slavernij en slavenhandel zijn in iedere vorm verboden.

Artikel 5

Niemand zal onderworpen worden aan martelingen, noch aan een wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing.

Artikel 6

Een ieder heeft, waar hij zich ook bevindt, het recht als persoon erkend te worden voor de wet.

Artikel 7

Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid aanspraak op gelijke bescherming door de wet. Allen hebben recht op gelijke bescherming tegen iedere discriminatie in strijd met deze Verklaring en tegen iedere ophitsing tot een dergelijke discriminatie.

Artikel 8

Een ieder heeft recht op effectieve rechtshulp door bevoegde nationale rechterlijke instanties, aangaande handelingen die in strijd zijn met de grondrechten die hem toegekend zijn door de grondwet of de wet.

Artikel 9

Niemand mag onderworpen worden aan willekeurige arrestatie, detentie of verbanning.

Artikel 10

Een ieder heeft, in volle gelijkheid, recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak door een onafhankelijke en onpartijdige gerechtelijke instantie bij het vaststellen van zijn rechten en verplichtingen en bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgning.

Artikel 11

1. Een ieder, die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, heeft het recht onschuldig te worden gehouden, totdat zijn schuld krachtens de wet wordt bewezen in een openbare rechtszitting, waarbij hem alle waarborgen, nodig voor zijn verdediging, zijn toegekend.

2. Niemand zal voor schuldig gehouden worden aan enig strafrechtelijk vergrijp op grond van enige handeling of enig verzuim, welke naar nationaal of internationaal recht geen strafrechtelijk vergrijp betekenden op het tijdstip, waarop de handeling of het verzuim begaan werd. Evenmin zal een zwaardere straf worden opgelegd dan die, welke ten tijde van het begaan van het strafbare feit van toepassing was.

Artikel 12

Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige inmenging in zijn persoonlijke aangelegenheden, in zijn gezin, zijn thuis of zijn briefwisseling, noch aan enige aantasting van zijn eer of goede naam. Tegen een dergelijke inmenging of aantasting heeft een ieder recht op bescherming door de wet.

Artikel 13

1. Een ieder heeft het recht zich vrijelijk te verplaatsen en te vertoeven binnen de grenzen van elke staat.
2. Een ieder heeft het recht welk land ook, met inbegrip van het zijne, te verlaten en naar zijn land terug te keren.

Artikel 14

1. Een ieder heeft het recht om in andere landen asiel te zoeken en te verkrijgen, zonder kans op vervolging.
2. Op dit recht kan geen beroep worden gedaan ingeval van strafvervolging wegens misdrijven van niet-politieke aard of handelingen in strijd met de doeleinden en beginselen van de Verenigde Naties.

Artikel 15

1. Een ieder heeft recht op een nationaliteit.
2. Niemand mag willekeurig zijn nationaliteit worden ontnomen, noch het recht worden ontzegd om van nationaliteit te veranderen.

Artikel 16

1. Zonder enige beperking op grond van ras, nationaliteit of godsdienst, hebben mannen en vrouwen van huwbare leeftijd het recht om te huwen en een gezin te stichten. Zij hebben gelijke rechten wat het huwelijk betreft, tijdens het huwelijk en bij de ontbinding ervan.
2. Een huwelijk kan slechts worden gesloten met de vrije en volledige instemming van de aanstaande echtgenoten.
3. Het gezin is de natuurlijke en fundamentele groepseenheid van de maatschappij en heeft recht op bescherming door de maatschappij en de staat.

Artikel 17

1. Een ieder heeft recht op eigendom, hetzij alleen, hetzij tezamen met anderen.

2. Niemand mag willekeurig van zijn eigendom worden beroofd.

Artikel 18

Een ieder heeft het recht op vrijheid van denken, geweten en religie; dit recht omvat tevens de vrijheid om van godsdienst of overtuiging te veranderen, alsmede de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen zowel in het openbaar als in zijn particuliere leven, zijn godsdienst of overtuiging te belijden in onderwijs, praktisering, verering en eerbiediging.

Artikel 19

Een ieder heeft recht op vrijheid van mening en het recht deze te uiten. Dit recht omvat de vrijheid om zonder inmenging een mening te koesteren; en het recht om informatie en denkbeelden te zoeken, te ontvangen en mede te delen, op alle mogelijke manieren en zonder beperkingen.

Artikel 20

1. Een ieder heeft recht op vrijheid van vreedzame vereniging en vergadering.
2. Niemand mag worden gedwongen om tot een vereniging te behoren.

Artikel 21

1. Een ieder heeft het recht om deel te nemen aan het bestuur van zijn land, rechtstreeks of door middel van uit vrije wil gekozen vertegenwoordigers.
2. Een ieder heeft het recht om op voet van gelijkheid te worden toegelaten tot de overheidsdiensten van zijn land.
3. De wil van het volk zal de grondslag zijn van het gezag van de regering; deze wil zal tot uiting komen in periodieke en eerlijke verkiezingen, die gehouden zullen worden krachtens algemeen en gelijkwaardig kiesrecht en bij geheime stemmingen of volgens een procedure die evenzeer de vrijheid van het stemrecht verzekert.

Artikel 22

Een ieder heeft als lid van de gemeenschap recht op sociale zekerheid en heeft er recht op dat, door middel van nationale inspanning en internationale samenwerking, en overeenkomstig de organisatie en de hulpbronnen van elke staat, de economische, sociale en culturele rechten die onmisbaar zijn voor zijn waardigheid en voor de vrije ontplooiing van zijn persoonlijkheid, verwezenlijkt worden.

Artikel 23

1. Een ieder heeft recht op arbeid, op vrije keuze van beroep, op rechtvaardige en gunstige arbeidsvoorwaarden en op bescherming tegen werkloosheid.
2. Een ieder, zonder enige achterstelling, heeft recht op gelijk loon voor gelijke arbeid.
3. Een ieder die arbeid verricht, heeft recht op een rechtvaardige en gunstige beloning, die hem en zijn gezin van een menswaardig bestaan verzekert, welke beloning zo nodig met andere middelen van sociale bescherming zal worden aangevuld.
4. Een ieder heeft het recht om vakverenigingen op te richten en zich daarbij aan te sluiten ter bescherming van zijn belangen.

Artikel 24

Een ieder heeft het recht op rust en op eigen vrije tijd, met inbegrip van een redelijke beperking van de arbeidstijd en op periodieke vakanties met behoud van loon.

Artikel 25

1. Een ieder heeft recht op een levensstandaard, die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van zichzelf en zijn gezin, waaronder inbegrepen voeding, kleding, huisvesting en geneeskundige verzorging en de noodzakelijke sociale diensten, alsmede het recht op voorziening in geval van werkloosheid, ziekte, invaliditeit, overlijden van de echtgenoot, ouderdom of een ander gemis aan bestaansmiddelen, ontstaan als gevolg van omstandigheden die buiten zijn bereik liggen.
2. Moeder en kind hebben recht op bijzondere zorg en bijstand. Alle kinderen, al dan niet wettig, zullen dezelfde sociale bescherming genieten.

Artikel 26

1. Een ieder heeft recht op onderwijs. Het onderwijs zal kosteloos zijn, althans wat het lager- en basisonderwijs betreft. Het lager onderwijs zal verplicht zijn. Ambachtsonderwijs en beroepsopleidingen zullen algemeen beschikbaar worden gesteld en hoger onderwijs zal gelijkelijk openstaan voor iedereen die daartoe de begaafdheid bezit.
2. Het onderwijs zal gericht zijn op de volle ontwikkeling van de menselijke persoonlijkheid en om de eerbied voor de rechten van de mens en zijn fundamentele vrijheden kracht bij te zetten. Het zal het begrip, de verdraagzaamheid en de vriendschap onder alle naties, volkeren of godsdienstige groepen bevorderen en het zal de werkzaamheden van de Verenigde Naties voor de handhaving van de vrede steunen.
3. Aan de ouders komt in de eerste plaats het recht toe om het soort onderwijs te kiezen dat aan hun kinderen zal worden gegeven.

Artikel 27

1. Een ieder heeft het recht om vrijelijk deel te nemen aan het culturele leven van de gemeenschap, om te genieten van kunst en om deel te nemen aan wetenschappelijke vooruitgang en de vruchten daarvan te plukken.
2. Een ieder heeft recht op de bescherming van de geestelijke en materiële belangen die voortkomen uit een wetenschappelijk, letterkundig of artistiek werk, dat hij heeft voortgebracht.

Artikel 28

Een ieder heeft recht op het bestaan van een zodanige maatschappelijke en internationale orde, dat de rechten en vrijheden die in deze Verklaring worden genoemd, ten volle kunnen worden verwezenlijkt.

Artikel 29

1. Een ieder heeft plichten jegens de gemeenschap, zonder welke de vrije en volledige ontplooiing van zijn persoonlijkheid niet mogelijk is.
2. In de uitoefening van zijn rechten en vrijheden zal iedereen slechts onderworpen zijn aan die beperkingen, welke bij de wet zijn vastgesteld en wel uitsluitend ter verzekering van de onmisbare erkenning en eerbiediging van de rechten en vrijheden van anderen en om te voldoen aan de gerechtvaardigde eisen van de moraliteit, de openbare orde en het algemeen welzijn in een democratische gemeenschap.
3. Deze rechten en vrijheden mogen in geen geval worden uitgeoefend in strijd met de doeleinden en beginselen van de Verenigde Naties.

Artikel 30

Geen bepaling in deze Verklaring mag zodanig worden uitgelegd, dat welke staat, groep of persoon dan ook, daaraan enig recht kan ontleen om iets te ondernemen of handelingen van welke aard dan ook te verrichten, die afbraak van één van de rechten en vrijheden in deze Verklaring genoemd, ten doel hebben.

Mensenrechten
realiteit

maken *Wat je over*

INTERNATIONALE MENSENRECHTEN WETGEVING MOET WETEN

International Bill of Human Rights

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens wordt door landen over de hele wereld beschouwd als een algemene norm. Desalniettemin heeft zij niet de bindende kracht van een wet. Daarom kreeg de VN Mensenrechtencommissie tussen 1948 en 1966 de taak om een stelsel van internationale wetgeving met betrekking tot de mensenrechten te formuleren, gebaseerd op de Verklaring.

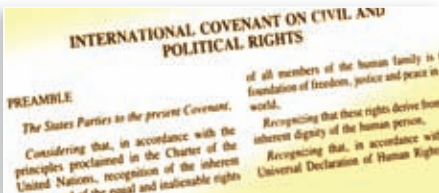
De Mensenrechtencommissie produceerde twee belangrijke documenten: Het Internationale Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR) en het Internationale Verdrag inzake Internationale Economische, Sociale en Culturele Rechten (ICESCR). In 1976 werden beide als internationale wet aangenomen. Tezamen met de Universele Verklaring

van de Rechten van de Mens, vormen deze twee wat bekend staat als de "International Bill of Human Rights."

Artikel 26 van het IVBPR riep een Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties in het leven. Dit comité, dat is samengesteld uit 18 mensenrechtenspecialisten, is ervoor verantwoordelijk dat elke ondertekenaar van het IVBPR zich houdt aan de bepalingen. Iedere vijf jaar onderzoekt het comité de rapporten die door de verschillende landen zijn ingediend aangaande de naleving van het Verdrag en publiceert zij haar bevindingen hierover.

De landen die het IVBPR hebben ondertekend, zijn overeengekomen dat het Mensenrechtencomité tenlasteleggingen van schendingen van de mensenrechten door de staat, aan een onderzoek kan onderwerpen. Voordat iemand een beroep doet op het comité, moet de eiser alle gerechtelijke procedures in dat land hebben doorlopen. Nadat zij de zaak heeft onderzocht publiceert het comité haar resultaten. Haar bevindingen hebben een dwingend karakter. Als het comité de beschuldigingen honoreert, moet de staat maatregelen treffen om de schending te corrigeren.

De Mensenrechtenraad

Aan het begin van de 21e eeuw kreeg de Mensenrechtencommissie steeds meer kritiek omdat zij er niet in geslaagd was de mensenrechtenstandaards wereldwijd in stand te houden. Voor een deel werd dit veroorzaakt doordat er in de loop der jaren ook staten lid waren geworden die bekend stonden als schenders van de mensenrechten. Het gevolg was dat de VN-Mensenrechtenraad in maart 2006 de commissie verving. Als intergouvernementeel lichaam met een lidmaatschap van 47 landen, heeft de Mensenrechtenraad als taak op internationaal niveau de mensenrechten te bevorderen en te beschermen. Om deze doelen te bereiken maakt de Raad onder andere gebruik van een Universele Periodieke Herziening (om de stand van zaken in alle 192 VN lidstaten te beoordelen), een Adviescommissie (die geraadpleegd wordt over mensenrechtenkwesties) en een Klachtenprocedure (waarin individuen en organisaties klachten over mensenrechtenschendingen onder de aandacht van de Raad kunnen brengen).

Europese Mensenrechten Organisaties

Vertaald in meer dan 300 talen is de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens de basis voor alle moderne wetten en overeenkomsten op het gebied van de mensenrechten. Een van deze overeenkomsten is de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens.

Deze conventie werd in 1953 aangenomen door de Raad van Europa, die uit 47 lidstaten bestaat met daarin zo'n 800 miljoen burgers. De Raad werd in de nadagen van de Tweede Wereldoorlog opgericht om democratie en de regel van de wet kracht bij te zetten en te bevorderen.

De conventie werd bekrachtigd door de Europese Raad van de Rechten van de Mens in Straatsburg, Frankrijk. Elke persoon of organisatie wiens rechten zijn geschonden door een lidstaat van de Raad van Europa kan zijn toevlucht zoeken bij het Europese Hof. Dit kan echter pas nadat de aanklager alle gerechtelijke beroepsprocedures van het betreffende land heeft doorlopen.

Een andere organisatie die in het leven is geroepen om een democratische en rechtvaardige regering te garanderen is de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE), samengesteld uit 56 participerende staten met inbegrip van de Verenigde Staten en Canada. In het geval van schendingen van mensenrechten door lidstaten, luistert de OVSE naar de klachten van mensenrechtenorganisaties en verlangt zij een uitleg van de overheden die onjuist gedrag ten laste zijn gelegd.

Amerikaanse en Afrikaanse Mensenrechtenovereenkomsten

Twee andere internationale mensenrechtenovereenkomsten die op de Universele Verklaring zijn gebaseerd, zijn de Amerikaanse Mensenrechten Conventie en het Afrikaanse Mensenrechten Verdrag.

De Amerikaanse Conventie werd in 1969 door de Amerikaanse staten aangenomen en in 1978 van kracht. De Conventie zorgde voor een mensenrechtencommissie en een mensenrechtshof om toe te zien op de naleving van haar bepalingen.

Het Afrikaanse Verdrag inzake Mensen- en Burgerrechten werd in 1986 van kracht en is door meer dan 50 Afrikaanse staten erkend. Het behandelt niet alleen economische, sociale en culturele rechten, maar ook civiele en politieke rechten. In 1987 werd een commissie opgericht voor toezicht op en uitvoering van het Verdrag.

IDEAAL VERSUS REALITEIT

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is door alle 192 Lidstaten van de Verenigde Naties aangenomen en er bestaat internationale wetgeving om deze rechten te beschermen.

Maar hoewel we mensenrechten hebben en ze in principe door de meeste landen worden erkend en als grondslag dienen voor vele nationale constituties, is de feitelijke situatie in de wereld verre van het ideaal zoals dat in de Verklaring wordt voorgesteld. Voor veel landen is de volledige realisatie van mensenrechten een verafgelegen en onbereikbaar doel. Internationale wetgeving met betrekking tot de mensenrechten is moeilijk af te dwingen en klachtenprocedures kunnen jaren duren en grote sommen geld vereisen. Van deze internationale wetten zou een beteugelende werking uit moeten gaan, maar ze blijken in de praktijk te

“Erkenning van

de inherente waardigheid

en van de gelijke en onvervreemdbare rechten

van alle leden van de mensengemeenschap,

ligt ten grondslag aan vrijheid,

gerechtigheid en vrede in de wereld”.

De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

weinig bescherming te bieden aan de mensenrechten, zoals blijkt uit de grimmige realiteit van overtredingen die dagelijks worden begaan. Discriminatie komt over de gehele wereld voor. Duizenden mensen zitten in de gevangenis omdat ze voor hun mening uitkwamen. Marteling en politieke gevangenzetting – dikwijls zonder proces – zijn aan de orde van de dag en worden zelfs door een aantal democratische landen oogluikend toegelaten en uitgevoerd. Zevenentwintig miljoen mensen leven in slavernij – meer dan twee keer zoveel als tijdens het hoogtepunt van de zwarte slavernij in de 19e eeuw. En meer dan een miljard volwassenen is analfabeet. Gezien de enorme omvang van mensenrechtenschendingen – en wat we hier hebben geschetst is nog maar een fractie van het probleem – is het niet verwonderlijk dat zo’n 90% van de mensen niet in staat is om meer dan drie van hun 30 rechten op te noemen.

Mensenrechtenstrijders

Als zo weinig mensen zich bewust zijn van hun rechten, dan hebben we een probleem. Wie moet ervoor zorgen dat mensenrechten worden gerespecteerd? Om die vraag te beantwoorden kunnen we ons laten inspireren door die mensen die een effect hebben gecreëerd en die eraan hebben bijgedragen de mensenrechten tot het niveau te brengen van vandaag.

Omdat ze inzagen dat zonder deze rechten vrede en vooruitgang nooit bereikt kunnen worden, hebben deze voorvechters zich sterk gemaakt voor de mensenrechten. Elk van hen bracht, op zijn eigen manier, een verandering in de wereld teweeg.

Toen hij opkwam voor de rechten van afro-amerikanen mensen in de Verenigde Staten van de jaren 60, noemde Martin Luther King Jr. "onrechtvaardigheid op welke plek dan ook een bedreiging voor de rechtvaardigheid waar dan ook".

Als groot voorvechter van vreedzaam verzet tegen onderdrukking, beschreef Mahatma Gandhi geweldloosheid als "de grootste kracht die de mens tot zijn beschikking heeft. Geweldloosheid is krachtiger dan het sterkste vernietigingswapen dat ooit door menselijk vernuft is voortgebracht."

Thomas Jefferson, schrijver van de Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring, verkondigde: "De zorg voor menselijk leven en geluk, en niet het kapotmaken ervan, is het eerste en enige legitieme doel van een goede regering".

Al deze mensen lieten op krachtige en effectieve wijze hun stem voor de mensenrechten horen.

"Mensen zijn vrij om overal te leven en te werken onder voorwaarde dat zij niet de rechten van andere mensen schenden. Ik zal ervoor zorgen dat slavenrij niet voor komt en houd slavenhandel tegen... dat soort tradities moeten over de hele wereld worden uitgeroeid." Cyrus de Grote, Perzië (585–529 v.CHR.) ▼

De Onafhankelijkheidsverklaring van de VS, voornamelijk geschreven door Thomas Jefferson, bevestigt dat "deze waarheden voor ons vanzelfsprekend zijn; dat de mens gelijk is geschapen, en dat hij begiftigd is met bepaalde onvervreembare rechten en dat leven, vrijheid en het nastreven van geluk daar onder vallen".

"Onrechtvaardigheid op welke plek dan ook is een bedreiging voor de rechtvaardigheid waar dan ook." Martin Luther King in zijn strijd voor de rechten van zwarten in de jaren 60. ►

Tijdens zijn felle strijd tegen religieuze vervolging in het achttiende-eeuwse Frankrijk schreef Voltaire: "Ik keur af wat u zegt, maar zal tot mijn dood uw recht verdedigen om het te mogen zeggen". ▼

Mahatma Gandhi beschreef geweldloosheid als "de grootste kracht die de mens ter beschikking staat. Het is krachtiger dan het sterkste vernietigingswapen dat ooit door menselijk vernuft is voortgebracht." ◀

Nadat Nelson Mandela in 1964 door de Zuid-Afrikaanse apartheidsregering voor het gerecht werd gesleept, verklaarde hij: "Mijn ideaal is een democratische en vrije samenleving waarin alle mensen in harmonie samenleven en gelijke kansen hebben." ►

Zet je in VOOR DE MENSENRECHTEN

Al die mensen die zich vandaag de dag inzetten voor de mensenrechten mogen al dan niet bekend zijn. Maar ze zijn allemaal overtuigd van het principe dat iedereen geboren is met gelijke rechten en dat alles wat daaraan afdoet onrechtvaardig is.

Ieder krijgt weleens het gevoel dat zijn acties maar amper bijdragen aan verbetering. Ook die mensen die een grote invloed op de mensenrechten hebben gehad, hadden het op die manier kunnen zien. Maar juist omdat ze dat niet deden, hebben ze een verandering in de wereld teweeggebracht. Ten opzichte van hen hebben wij vandaag de dag een voordeel dat zij veelal niet hadden. Want wij hebben mensenrechten en die worden over het algemeen geaccepteerd. En alhoewel het doel nog ver weg lijkt, zijn er miljoenen mensen die een onvergelijkbaar beter leven leiden dan toen er nog maar amper sprake was van mensenrechten. De inspanning van mensen die zich in het verleden voor mensenrechten hebben ingezet heeft wel degelijk vruchten afgeworpen. Kijken we naar de lange termijn, dan zijn het niet de regeringen die de trend

zetten; zij bouwen voort op reeds bestaande opvattingen binnen de samenleving. Om regeringen ervan te overtuigen om de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens volledig te implementeren, zal er vanuit de bevolking effectief en voortdurend actie moeten worden ondernomen. Op de vraag, “Wie moet ervoor zorgen dat mensenrechten gerespecteerd worden?” gaf Eleanor Roosevelt, de belangrijkste ontwerpster van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, het meest passende antwoord:

“Want waar beginnen mensenrechten eigenlijk? Op alle plekken dichtbij huis – zó dichtbij en zó klein dat ze op geen enkele landkaart te vinden zijn. Toch is dat de wereld van de individuele persoon; de buurt waarin hij woont, de school of universiteit waar hij naartoe gaat, de fabriek, het boerenbedrijf of het kantoor waar hij werkt. Dat zijn de plekken waar iedere man, vrouw en kind gelijke gerechtigheid, gelijke kansen en een gelijke behandeling zonder discriminatie nastreeft. Zonder gezamenlijke inspanning van burgers om deze rechten dicht bij huis na te leven, zal er in de rest van de wereld ook niet veel verbeteren.”

UNITED FOR HUMAN RIGHTS

1920 Hillhurst Avenue #187, Los Angeles, CA 90027 USA
Telefoon: 001-323- 661-1144 Fax: 001-323- 661-1194

nl.humanrights.com info@humanrights.com

